ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः कर्णः प्रियरणः सदा। यत्कृतं तत्र पार्थेन तच्चकार महाबलः। ५२९०
अथदुर्य्योधनस्तत्र भ्रातृभिः सह भारत। कर्णं परिष्वज्य मुदा ततो वचनमब्रवीत्।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ स्वागतं ते महाबाहो दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मानद। अहञ्च कुरुराज्यञ्च यथेष्टमुपभुज्यतां।
॥ कर्ण उवाच ॥ कृतं सर्व्वमहं मन्ये सखित्वञ्च त्वया वृणे। द्वन्द्वयुद्धञ्च पार्थेन कर्त्तुमिच्छाम्यहं प्रभो।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ भुङ्क्ष्व भोगान्मया सार्द्धं बन्धूनां प्रियकृद्भव। दुर्हृदां कुरु सर्व्वेषां मूर्द्ध्नि पादमरिन्दम।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः क्षिप्तमिवात्मानं मत्वा पार्थोऽभ्यभाषत। कर्णं भ्रातृसमूहस्य मध्येऽचलमिव स्थितं। ५२९५
॥ अर्जुन उवाच ॥ अनाहूतोपदिष्टानामनाहूतोपजल्पिनां। ये लोकास्तान्हतः कर्ण मया त्वं प्रतिपत्स्यसे।
॥ कर्ण उवाच ॥ रङ्गोऽयं सर्व्वसामान्यः किमत्र तव फाल्गुन। वीर्य्यश्रेष्ठाश्च राजानो बलं धर्म्माऽनुवर्त्तते।
किं चेषैर्दुर्ब्बलायासैः शरैः कथय भारत। गुरोः समक्षं यावत्ते हराम्यद्य शिरः शरैः।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः पार्थः परपुरञ्जयः। भ्रातृभिस्त्वरयाश्लिष्टो रणायोपजगाम तं।
ततो दुर्य्योधनेनापि सभ्रात्रा समरोद्यतः। परिष्वक्तः स्थितः कर्णः प्रगृह्य सशरं धनुः। ५४००
ततः स विद्युत्स्तनितैः सेन्द्रायुधपुरोगमैः। आवृतं गगनं मेघैर्ब्बलाकापङ्क्तिहासिभिः।
ततः स्नेहाद्धरिहयं दृष्ट्वा रङ्गावलोकिनं। भास्करोऽप्यनयन्नाशं समीपोपगतान्घनान्।
मेघच्छायोपगूढस्तु ततो ऽदृश्यत फाल्गुनः। सूर्य्यातपपरिक्षिप्तः कर्णोऽपि समदृश्यत।
धार्तराष्ट्रा यतः कर्णस्तस्मिन्देशे व्यवस्थिताः। भारद्वाजः कृपो भीष्मो यतः पार्थस्ततोऽभवन्।
द्विधारङ्गः समभवत् स्त्रीणां द्वैधमजायत। कुन्तिभोजसुता मोहं विज्ञातार्था जगाम ह। ५४०५
तां तथा मोहमापन्नां विदुरः सर्व्वधर्म्मवित्। कुन्तीमाश्वासयामास प्रेष्याभिश्चन्दनोदकैः।
ततः प्रत्यागतप्राणा तावुभौ परिदंशितौ। पुत्रौ दृष्ट्वा सुसंभ्रान्ता नान्वपद्यत किञ्चन।
तावुद्यतमहाचापौ कृपः शारद्वतोऽब्रवीत्। द्वन्द्वयुद्धसमाचारे कुशलः सर्व्वधर्म्मवित्।
अयं पृथायास्तनयः कनीयान्पाण्डुनन्दनः। कौरवो भवता सार्द्धं द्वन्द्वयुद्धं करिष्यति।
त्वमप्येवं महाबाहो मातरं पितरं कुलं। कथयस्व नरेन्द्राणां येषां त्वं कुलभूषणः। ५४१०
ततो विदित्वा पार्थस्त्वां प्रतियोत्स्यति वा नवा। वृथाकुलसमाचारैर्न युध्यन्ते नृपात्मजाः।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तस्य कर्णस्य व्रीडावनतमाननं। बभौ वर्षाम्बुविक्लिन्नं पद्ममागलितं यथा।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ आचार्य्य त्रिविधा योनी राज्ञां शास्त्रविनिश्चये। सत्कुलीनश्च शूरश्च यश्च सेनां प्रकर्षति।
यद्ययं फाल्गुनो युद्धे नाराज्ञा योद्धुमिच्छति। तस्मादेषोऽङ्गविषये मया राज्येऽभिषिच्यते।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तस्मिन्क्षणे कर्णः सलाजकुसुमैर्घटैः। काञ्चनैः काञ्चने पीठे मन्त्रविद्भिर्म्महारथः। अभिषिक्तोऽङ्ग
राज्यस्य श्रिया युक्तो महाबलः। ५४१५
सच्छत्रबालव्यजनो जयशब्दोत्तरेण च। उवाच कौरवं राजा वचनं स वृषस्तदा।
अस्य राज्यप्रदानस्य सदृशं किं ददानि ते। प्रब्रूहि राजशार्दूल कर्त्ता ह्यस्मि तथा नृप। अत्यन्तं सख्यमिच्छामीत्याह तं स
सुयोधनः।